

[Mads Larsen.]

ærlig Sag, at det ærede Medlem har skiftet Standpunkt, men det behøver dog ikke at foranledige, at ogsaa Tingets øvrige Medlemmer og den højtærede Regering skulde skifte Standpunkt til Sagen, og navnlig da ikke, naar en tidligere Minister har givet Tilsagn om at ville fremsætte et saadant Forslag.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Sogneraadet ved sin Stilling har lagt sig hindrende i Vejen for Sagens Realisation. Jeg antager, at Sogneraadets Flertals Stilling har været den samme som den, jeg gav Udtryk, da Andragendet om Statstilsbud til Istandsættelse af Havnen blev indsendt. Det ærede Medlem Hr. Ulrich og jeg gav dette Andragende vor skriftlige Anbefaling gennem vor Paategning, da det blev overbragt os af et Udvalg af Beboerne, og denne Anbefaling staar jeg fremdeles ved for mit Vedkommende, men jeg gav den ganske vist udtrykkelig med den Bemærkning, at jeg dog maatte hævde som min Opfattelse, at selvfølgelig maatte Dæmningsprojektet gennemføres først, da det var fuldt udarbejdet og Planer derom forelagt flere Aar forud.

Havnen derovre er ikke i nogen god Tilstand, men den kan dog benyttes, saaledes at Forbindelsen med Omverdenen kan opretholdes under almindelige Vejrforhold, men jeg tror, ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at er det under almindelige Forhold en trang Tilværelse at bo paa et saa afsides Sted, bliver det tifold værre den Dag, man paa Grund af Vejrforholdene bliver fuldstændig afskaaret fra enhver Forbindelse med Omverdenen. Det er for at forhindre en saadan Kalamitet, at dette Dæmningsprojekt med tilsluttende Færgefart bør gennemføres.

Den højtærede Finansminister fremkom ikke i sin Tale forleden med noget Forsvar for Over-Skyldraadet i Anledning af den Kritik, jeg fremførte imod det i min forrige Tale, men vilde overlade dette til Over-Skyldraadet selv. Maa jeg i den Anledning gøre opmærksom paa, at de enkelte Medlemmer af dette høje Ting, der tillige er Medlemmer af Raadet, kan kun tale paa egne Vegne. Derimod var der vel ikke noget urimeligt i at forvente en Redegørelse fra Institutionen gennem den Minister, den sorterer under, naar der paa dette Sted af en Folketingsmand er fremført med gode og vægtige Grunde saadanne Anker mod Raadets Dispositioner, som Tilfældet var her.

Men det kan jo være et meget forstandigt Standpunkt, den højtærede Minister tager ved at unklade et Forsvar. Thi

hvad er det, der er sket siden da? Over-Skyldraadets Udvalg aflagde et Besøg i Husby Sogn og kommer til det Resultat, at hele Husby Sogn staar for højt i Grundskyld i Forhold til den nedsatte Værdi for Wedellsborg. Jeg vil gerne sige herom, at det er en uforsvarlig Fremgangsmaade af Over-Skyldraadet, at man ikke foretager en Undersøgelse, for man dekretterer en saa betydelig Nedsættelse, der kan forrykke Værdierne og tilvejebringe en saadan Uensartethed i Ansættelserne til Grundværdi som den, der her er Tale om. Efter at dette er sket, anmoder man Skyldraadet i Assens om at foretage en omhyggelig Gennemgang af Ansættelserne i Husby Kommune. Denne foretages af Skyldraadet sammen med Vurderingsmændene, og dette resulterer i en Indstilling til Over-Skyldraadet gaaende ud paa, at hvis Nedsættelsen for Wedellsborg og Brahesborg Jord fastholdes, maa der foretages en Nedsættelse paa 10 pCt. af Grundværdien for alle Landbrugsejendomme i Amtet, ikke alene i Husby Sogn, nej, for hele Amtet.

Lavinen ruller, som jeg allerede i min første Tale paaviste, at det vilde blive Tilfældet. Tror nogen fornuftig Mand nu, at man saa kan standse her? Nej, de tilgrænsende Sogne af Odense Amt vil utvivlsomt melde sig, o. s. v.

Hvis disse Nedsættelser af Vurderingen og navnlig ogsaa af Grundværdien nu var nødvendige for at yde Retfærdighed mod Besidderne af disse store Gaarde, ja, saa var det vel en Messe værd. Men der er sket Ting, der bringer en til i høj Grad at tvivle herom. Formanden for Vejlbysogneraad, P. Nielsen Pedersen, Røjle, tidligere Medlem af dette høje Ting, har sendt mig et Brev, der er godt at faa Forstand af i saa Henseende. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere nogle enkelte Afsnit af dette Brev. Den paagældende Sogneraadformand skriver saaledes:

„Stavrby Skov her i Vejlbys Kommune er nedsat fra 104 000 Kr. til 86 000 Kr. For Jordværdiens Vedkommende andrager Nedsættelsen 15 000 Kr., nemlig fra 63 000 Kr. til 48 000 Kr., medens det Beløb, hvormed Vurderingssummen overstiger Grundværdien, er nedsat fra 41 000 til 38 000 Kr. Hvor umotiveret denne Nedsættelse i øvrigt er, fremgaar med al ønskelig Tydelighed deraf, at denne Skov umiddelbart efter Nedsættelsen er solgt til en Forstmand for ikke mindre end 150 000 Kr.“

Altsaa, saa meget tager Over-Skyldraadets Udvalg fejl i dette specielle Til-